

Άσκηση 6ωστής εκφοράς

Διαβάστε το κείμενο της επόμενης σελίδας χωρίς να προβληματίζεστε για το περιεχόμενό του. Αναρωτηθείτε για τον σωστό τρόπο εκφοράς των λέξεων και των συνδυασμών. Μετά γυρίστε σελίδα και διαβάστε το ίδιο κείμενο με τις κατάλληλες προσθήκες που θα δείτε!

Θα διαπιστώσετε ότι κάποιες προσθήκες σας φαίνονται προφανείς, αλλά δεν τις είχατε συνειδητοποιήσει. Άλλες θα σας εκπλήξουν και με άλλες πιθανόν να διαφωνήσετε. Απαντήσεις όμως υπάρχουν!

Σκεφτείτε ότι πολλοί επαγγελματίες εκφωνητές, όταν έχουν να εκφωνήσουν ασυνήθιστες ή δύσκολες λέξεις, τις γράφουν με τον τρόπο που φαίνονται στο δεύτερο κείμενο¹, που ακολουθεί.

¹ Κάποιοι (μάλλον πιο σωστά) γράφουν τα ευφωνικά *μ* και *ν*, λίγο πιο ψηλά από το επίπεδο της γραμμής: *έ^(M)βορος*, *έ^(N)γλήμα*, *α^(N)γούρι*, *συ^(N)γραφέας*, *έ^(N)γαμος*.

Διαβάζετε όπως ξέρετε

Κι εσείς εδώ; Τι σύμπτωση, φώναξε η πριμαντόνα κι εκείνος έμεινε κάγκελο.

Δεν πρόλαβε καν να μιλήσει. Ακούστηκε μόνο ο πνευστός ήχος από την τούμπα.

Ευχαριστώ για τα λουλούδια, συνέχισε αυτή απότομη. Μήπως να βρισκόμαστε πάλι την Πέμπτη στο συμπόσιο;

Είστε ένα μπουμπούκι, πέταξε το κομπλιμέντο του, ο Βαγγέλης από δίπλα.

Τον κοίταξε τσαντισμένος, καθώς η Σμάρω σαν καλή βεντέτα ξαναμπήκε στα παρασκήνια. Τι πλάσμα ήταν αυτό; Έχετε βγει ραντεβού; Τα συγχαρητήριά μου, του ξαναγκάριξε ο εκκεντρικός κουμπάρος του. Ευφυέστατος!

Εντάξει λεβέντη μου, το εμπεδώσαμε! Ως γνήσιος άντρας, την κάνεις κι εσύ κέφι την τραγουδιάρα! Τράβα κάνε καμιά τούμπα!

Ποια ήταν αυτή, Κοσμά; Ήρθε από κοντά η συμβία του. Μάλλον η καλλιτέχνης του καμπαρέ, είπε αδιάφορα.

Αυτό του έλειπε τώρα, ν' ανοίξει και βεντέτα.

Σίγουρα; Ορκίζομαι στο ευαγγέλιο και στις βέρες μας, γέλασε εκείνος.

Την ψηλομύτα τη Σμάρω την είχε γνωρίσει πριν δεκαπέντε ημέρες και πια ο γάμος του, του φαινόταν αγγαρεία. Αν όμως χώριζε την Αντιγόνη θα έμενε στην ψάθα. Η Σμάρω όμως είχε μια λάμψη, υπέροχες γάμπες, τριανταφυλλένια χείλη και μεγάλο ταλέντο... όταν ξεντυνόταν! Όταν είχε έρθει να τον δει στο στούντιο που έκανε την εκπομπή του, της είχε υποσχεθεί συμμετοχή στις νέες του καμπάνιες. Τσίμπησε μια χαρά, αλλιά τώρα ευχόταν να μην την αντικρίσει ξαφνικά. Ήθελε να φύγει, αλλιά η καλή του που τον είχε πάρει χαμπάρι, τον πίεζε για αγκαλιές και βαρκάδα στο φεγγάρι. Η θάλασσα του άρεσε, μόνο όμως για κοιλύμπι και ψαροντούφεκο. Από την άλληλη, η γυναίκα του τού έλεγε να μην παρεύει γιατί ηλυπόταν τα ψάρια. Βιάζετε τη φύση, τούλεγε με βιάση.

Τον πήλσιασε ο παλιός του συγκάτοικος, βιαστικός. Το ξέρεις το ανέκδοτο με τις ξανθιές και τα κουνάβια; Ο Αντρέας μετά την εγχείρηση ήταν όλο καλαμπούρια. Συγγνώμη όχι, του απάντησε και πήγε να πιει άλληλο ένα ποτήρι σαμπάνια. Ήπιε τον άμπακο.

Γύριζε σαν σβούρα ανάμεσα στον κόσμο, περνούσε καλά, αλλιά έπρεπε να την κάνουν σιγά - σιγά, γιατί περίμενε και η νταντά που κρατούσε τον μπόμπιρα.

Όταν έφτασαν σπίτι είχε χτυπήσει ήδη η κυριακάτικη καμπάνα. Ξάπλωσε δίπλα στην Αντιγόνη και την κοίταξε αγόγγυστα. Μεγάλη ευφορία. Αν ήξερε τα της νέας σχέσης του, θα τούφερνε το αμπαζούρ στο κεφάλι. Δεν είχε όμως άγχος. Δεν κινδύνευε να τον χωρίσει. Όπως κάθε φορά, θα της έπαιρνε ένα λαμπερό κόσμημα και όλα θα ήταν μέλι - γάλα. Μοντέρνα γυναίκα!

Διαβάζετε ό,τι βλέπετε!

Κι εσείς εδώ; Τι σύμπτωση, φώναξε η πριμαδόνα κι εκείνος έμεινε κόνγελο.

Δεμβρόλαβε καν-να μιλήσει. Ακούστηκε μόνο ο πνεφστός ήχος από την τούβα.

Διαβάζετε
ότι βλέπετε!

Εφχαριστώ για τα ηουηλούδγια, συνέχισε αφτή
απτότη. Μήπως να βρισκόμαστε πάηι
την Πέμη στο συμβόσιο;

Είστε ένα bouβούκι, πέταξε το κομ-πλι-
μέν-το του, ο Βανγέλης από δίπλα.

Τον κοίταξε τσαδισμένος, καθώς η
Ζμάρω σαν καλή βεδέτα ξαναβήκε στα
παρασκήνια. Τι πλάζμα ήταν αυτό; Έχετε
βγει ρανδεβού; Τα συνηρητήριά μου, του
ξαναγάριξε ο εκκεντρικός κουμβάρος του.
Εφφυέστατος!

Ενδάξει ηεβένδη μου, το εμβεδώσαμε!
Ωζγνήσιος άνδρας, τηνγάνεις κι εσύ
κέφι τηνδραγουδιάρα! Τράβα κάνε
καμιά τούμπα!

Ποια ήταν αφτή, Κοζμά; Ήρθε
από κοντά η συμβία του.
Μάηον η καηιτέχνης του
καβαρέ, είπε αδιάφορα.

Αυτό του έλειπε τώρα, νανοίξει και βενδέτα.

Σίγουρα; Ορκίζομαι στο εβανγέλιο και στιζβέρες μας, γέλασε εκείνος.

Τηβζηλομύτα τη Ζμάρω την είχε γνωρίσει πριν δεκαπένδε ημέρες και πια ο γάμος του, του φαινόταν ανγαρεία. Αν όμως χώριζε την Ανδιγόνη θα έμενε στηβζάθα. Η Ζμάρω όμως είχε μια λιάμ(η)ση, υπέροχες γάμβες, τριανδαφυλένια χείλη και μεγάλο ταλένδο... όταν ξεδυνόταν! Είχε έρθει να τον δει στο στούντιο που έκανε την εκπομπή του και της είχε υποσχεθεί συμμετοχή στιζ νέες του καμ-πάνιες. Τσίμβησε μια χαρά, αηλιά τώρα εφχόταν να μηνδην ανδικρίσει ξαφνικά. Ήθελε να φύγει, αηλιά η καλή του που τον είχε πάρει χαβάρι, τομβιέζε για ανγαλιές και βαρκάδα στο φενγάρι. Η θάλασσα του άρεσε, μόνο όμως για κολύμβι και ψαροδούφεκο. Από την άλη, η γυναίκα του τού έλεγε να μηβζαρεύει γιατί λιπόταν τα ψάργια. Βι-άζετε τη φύση, τούλεγε με βγιάση.

Τομβήησiasε ο παλιός του συνγάτοικος, βγιαστικός. Το ξέρεις το ανέκδοτο με τις ξανθιές και τα κουνάβγια; Ο Ανδρέας μετά την ενχείρηση ήταν όλο καλαμβούργια. Συγγνώμη όχι, του απάνδησε και πήγε να πιει άλο ένα ποτήρι σαμ-πάνια. Ήπιε τον άβακο.

Γύριζε σα ζβούρα ανάμεσα στονγόζμο, περνούσε καλά, αηλιά έπρεπε να τηνγάνουν σιγά - σιγά, γιατί περίμενε και η dadά που κρατούσε τον βόβιρα.

Όταν έφτασαν σπίτι είχε χτυπήσει ήδη η κυριακάτικη καμβάνα. Ξάπλωσε δίπλα στην Ανδιγόνη και την κοίταξε αγόνγυστα. Μεγάλη εφφορία. Αν ήξερε τα τηζνέας σχέσης του, θα τούφερνε το abaζούρ στο κεφάλι. Δεν είχε όμως άνχος. Δενγινδύνεβε να τον χωρίσει. Όπως κάθε φορά, θα της έπαιρνε ένα λαμβερό κόζμημα και όλα θα ήταν μέλι - γάλα. Modέρνα γυναίκα!